

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri popoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za dežel. Ako padena ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Namskih ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petstvih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Ustaja v Macedoniji in rusko-turška zveza.

Dosedaj nismo o ustaji v Macedoniji poročali obsežneje, ker se ni še znalo, da-li se ustaja razširi, ali da kmalu pohna. Kakor so poročali časniki, se je imelo pričakovati zdaj to zdaj ono. Zadnje vesti pa soglasno poročajo, da je stvar v Macedoniji postala silno resna. Ustaja da se širi od dne do dne in tudi Turčija, da se pripravlja na veliko bojno akcijo, ki meri na to, da ne le ustajo popolnoma uduši, namreč, da sploh iztrebi vse krščansko prebivalstvo v Macedoniji. V ta namen, da obstoji poseben turški odbor, ki nujno dela tozadevne priprave. Ta zadnja vest se nam pa zdi nekaj pretirana v očigled političnim dogodkom, ki se ravnokar snujejo na Balkanu.

V tem namreč, ko se raznaša vest, da se Turčija pripravlja na daljšo vojno, ter da namerava izročiti vodstvo vojne proti Macedoncem krvoločnemu Edhem-paši, ki je udušil tudi ustanek na Kreti, — v tem prihajajo iz diplomatskih krogov poročila o potovanju nekaterih evropskih vladarjev v Carigrad. Glasom teh poročil namerava ruski car po svojem povratku od obiska italijanskega kralja in papeža v Rimu priti v Carigrad, da obišče sultana, pri kateri priliki se poda tudi na obisk grškega kralja v Atenah in črnogorskega kneza Nikola v Cetinju. O tem nameravanem potovanju ruskega carja na prihodnje poletje se mnogo razpravlja v diplomatskih krogih in se tolmači kot znak prijateljstva med Rusijo in Turčijo, kar bi bilo zlasti dobrodošlo poslednji; ker dokler bi se čutila Turčija pod okriljem mogočnega zaveznika na Severu, tako dolgo bi se jej ne bilo bati da jej naprti kdo vojno makar radi anarhije v njenih evropskih pokrajinah...

Vest o potovanju ruskega carja v Rim, Carigrad, Atene in v Cetinje je v istem času porodila tudi kombinacijo, da se dela na obnovitev stare pogodbe med Rusijo in Turčijo, takozvano humkarselsko pogodbo iz leta 1833, s katero se zagotavlja integriteta in neodvisnost Turčije. Govori se, da je imel Veliki knez Nikolaj Nikolajevič nalogo, po svečanostih v Šipka-klanecu, ko je obiskal Carigrad, o tem pogajati se s sultanom in porto. Bodisi pa, da so te vesti osnovane ali ne, gotovo ni brez velikega političnega pomena dejstvo, da

je bil Veliki knez Nikolajevič vsprejet v Carigradu s posebnim sijajem in da je bilo nasprotno tudi od carja Nikolaja v Livadiji posebno prijazno sprejeto sijajno poslanstvo sultanovo.

V Yildiz Kiosku prav dobro vedo, kaj se pravi imeti za prijatelja in zaščitnika mogočno Rusijo, zato ne opuščajo nobene prilike, da se utrdi vez med Rusijo in Turčijo. Zaradi tega sultan in njegova vlada ne nehajo zatrjevati Rusiji in tudi ne zastopnikom velikih in malih držav, da ima Turčija najboljšo namene, izvesti reforme v evropsko-turških pokrajinah, kakor jih zahtevajo velenile, ali da treba za to potrpljenja, in zlasti, pa da to ovirajo razni ustanki... Samo da Turčija veže Evropi oči, povabil je sultan bolgarskega kneza Ferdinanda k sebi v Carigrad, da se z njim pomeni glede pomirjenja macedonskega ustanka. Bolgarski knez pa noče slediti sultanovemu povabilu, dokler ne vidi kako se razvijejo stvari v Macedoniji in na Balkanu sploh. Sestanek kneza z rumunskim kraljem pretekli teden v Ruščuku in na bojišču Plevne ter govori rumunjskega kralja v hiši, v kateri je bival Osman paša za časa vojne v Šipkanskem klanecu, — pa še osobito govoré proti obisku bolgarskega kneza pri sultanu. Ti govori jasno pričajo, da se Bolgarija in Rumunija za vsaki slučaj tesno oklepata Rusije, kadar bi ona hotela strogo nastopiti proti Turčiji za osvobodjenje kristjanov izpod turškega jarma. No, Rusija, kakor vse kaže, do zadnjega ne bode hotela nastopiti z oficijelne vojne proti Turčiji, ker hoče preprečiti usodne zapletaje na Balkanu in to zaradi njenih velikopolitičnih in dalekosežnih interesov v Orijentu. Njena namera je temveč, da z mogočno svojo besedo pripravi Turčijo do zahtevanih reform in naj bi jo tudi stalo velike svote denarja.

In denar je danes poglavito vprašanje v Turčiji; denar je prav za prav jedini vzrok vse nesreče v evropsko-turških pokrajinah in denar je pravi vzrok krvavega ustanka, ki buči danes po brdih in gorah lepe Macedonije. Kajti neznosni položaj v Macedoniji prouzroča jedino le dejstvo, da turški uradniki od uprave v Carigradu ne dobivajo več nobene plače, ter da so prisiljeni ropati pri kristjanih, ako hočejo živeti.

Ako hoče torej Rusija mirnim potom storiti konec tem razmeram, odločiti se mora za to kmalu, kajti dogodki, ki so se razvili v Macedoniji, kriče glasno po rešitvi macedonske raje iz krempljev turških krvoločkov.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Cerkna, dne 19. novembra t. l. (Volilni imenik. — Volitve.) Evo nekoliko odgovora na dopis iz Cerkna v „Soči“ z dne 12. novembra t. l., akoravno vemo, da jih resnica v oči bode. Dopis v „Soči“, kateri je s pravo korajžo bil koregiran še le v Gabrščekovi tiskarni, kjer poznajo toliko cerkljanske razmere, kakor moj črevelj. — govori precej samoblastno in seveda vse „resnično“, ako bi ne bilo do pičice zlagano in vzmišljeno o volilnem imeniku. „Reklamaciji bo kakor listja zdaj v jeseni“, tako pravi „Sočin“ dopisnik. Čudno, da je našo dolino in hribe tako hitro prvi sneg pobelil, da tistega „listja v jeseni“ ni nikjer videti. No, brez reklamacij pa res ni bilo. Slišal sem posredno a zanesljivo iz „liberalnega“, ali boljši „napetega“ taborja, da je znani ljubeznjivi apostelj Andrej res nosil nekov listek papirja podpisavati „bodočim“ (???) starešinom, na katerih se je baje čitalo, „da naj slavno županstvo v Cerknem blagovoli izbrisati iz imenika okolčanske gg. duhovnike, ker ne spadajo v cerkljansko deželo“. Ha, ha, ha! Cerkljani imamo torej svojo deželo! Da res imamo cerkljani svojo deželo in sicer „deželo neverjetnosti“, kjer je doma nevednost in neumnost naših „liberalnih“ nazadnjakov. Ali ne spada to v vašo „deželo“ blamaže in puhloglavstva? Dalje so reklamirali, da nekega volilca v II vol. razredu ni vpisanega, toraj da je izpuščen. Tudi pri tem se je pokazala predrznost in obenem tudi zmešanost puhlih liberalčkov. Tu se vidi da niti svojih volivcev ne poznajo več, ali pa da ne znajo čitati, kajti dotični volilec je natančno in pravilno vpisan v volilnem imeniku. To je že prečudno! Imenik so doslovno prepisali v svrhu agitacij, a tega volilca so pogrešali v imeniku. No tukaj se vidi, kakšen bi bil imenik, ako bi ga liberalci sestavljali, ker še svoje volilce pri prepisu izpuščajo, a potem si upajo

reklamirati in v „Soči“ to pisati! No, saj je prav, da pokažete ljudem kako ste neumni, ter svojo neumnost in predrznost enkrat tudi sami spoznate, ako ravno tega od vas ni pričakovati. Tako, gg. blamažari, sedaj ste pokazali, kako „nepravilen“ je bil volilni imenik! Da, Bog varuj naše ljudstvo pred takimi neumnimi kričači! Prej ste se bahali v zgoraj omenjeni številki „Soče“, da bo v volilnem imeniku petkrat preveč pogreškov, a sedaj sami lahko priznate, da vsi tisti, kateri ste v popolnoma pravilno sestavljenem imeniku iskali pogreškov, — da ste imeli petkrat premalo koles v slamnatih glavnicah. Tako smo z imenikom končali za danes. —

Kakor se sliši in vidi se cerkljanski liberalci z vsjo silo pripravljajo na volilni boj. Govori se da jih navdušujejo in silijo k temu iz goriškega „liberalnega“ centra. Prijeli so baje tudi neko pismo od goriškega zdražbarja, v katerem pravi, da „ako sedaj ne zmagate, ni več upanja za našo stvar na cerkljanskem!“ No, mi pa pravimo k temu, da liberalčki že dobro vedo, da v Cerknem je vse upanje zastonj; kar jih še sili k temu je to, ker brez nemirov, zdražbarije in brez politike ne morejo živeti in ker nimajo družega dela. Govori se tudi, da imajo za prihodnje občinske volitve pripravljene velike svote denarja za agitacijo in podkupovanje, ter da je neki strojar v Otaležu sam obljubil v ta namen 100 goldinarjev. Tudi vaši stotaki ne bodo omajali prepričanja našega ljudstva! O tem bodite prepričani! Gospodom okoli „Soče“ v Gorici pa svetujemo že naprej, da naj se ne utikajo preveč v cerkljanske razmere, kajti spoznati utegnejo, da cerkljanski „liberalci“ ne delajo posebne časti narodni napredni stranki, in da se ne dožene pred svetom dokaz, da „gliha vkup' štrih!“ Saj se čitatelji „Soče“ še dobro spominjajo v kakem tiru se je nahajal gospodarski voz naše občine, ko smo ga prevzeli mi in morali izvleči iz grdega blata. Saj je tudi „Soča“ svoječasno mnogo pisala o cerkljanskem „starem kopitu“, za časa ko se je naša stranka organizovala proti našim sedanjim nasprotnikom, kaj ni čudno, da so sedaj ravno isti ljudje, katere je „Soča“ prej pobijala, — sedaj njeni ljubljenci!? No, ako še povem, da se bodo letos tukaj

Poprijel se je trgovine, in vsled svoje pridnosti in spretnosti je kmalu obogatel in dobil častno mesto med prvimi meščani. Po osvobojenju Bolgarske se je preselil zopet v domovino in zdaj je v R. — mirovni sodnik; in sicer eden najboljših. Zdaj zna vršiti pravičnost prav tako, kakor je znal prej sekati in streljati. Česa se pač človek ne nauči!

Še nekoliko besedij. Turki nikdar niso izvedeli poslednjega dejanja Slavčevega v Belem Melu, t. j. da je bil prišel tje o sv. Petru v vas, pa se udeležil hora; tajno je ostalo Turkom, da se je tako srčno bratil z Belomeleci.

Edini zlomiseln človek, ki bi bil mogel to ovaditi uradu, je bil Nedo. Ali ta je bil zdaj ves drugačen. — Vrnil se je bil še onega večera domov. Od tedaj pa se je kazal res pravega Bolgarja, kar so pričala tudi dejanja... In ko je bilo leta 1876. več vaščanov zvevanih ter odvedenih v Sofijo — ker so bili na sumu, da so podpirali čete narodnega buditelja Boteva — stopal je njim na čelu — Nedo Belomelec!

LISTEK.

Hajduk Slavčo.

Bolgarski: Ivan Vazov.
(Konec.)

„Pusti ga, pusti ga, Slavčo! Za Boga te prosim, vsliši me, prosim te, Slavčo...“

In britko je zaplakala.

Vsi so tedaj za dobro umolknili. Vseh pogledi so bili vprti na Nedovko, ležečo na zemlji, pri vojvodovih nogah. Kdo bi bil verjel pred tremi meseci, da bo ošabna gospa Nedova poljubljala tla pred hajdukom Slavčom. In čudno — kruta osvetoželjnost je nekako oslabela. Pogled na tako ponižanje in grozno obupnost je izbudil v dušah neki novi, plemenitejši čut — na mesto razdraženega nasprotovanja. Ganilo jih je gorje Nedovke, ki naposled ni bila ničesar kriva in se ni bila pregrešila proti njim.

„Nesrečna žena!“ ozvalo se je nekoliko glasov.

In po kratkem in tihem razgovoru so pozivljali vojvodo od vseh strani:

„Vojvoda, vojvoda, bodi tako milosten, pusti Neda živeti.“

„Izpusti ga, izpusti ga,“ — klicalii so drugi.

„Naj pride domov; naj vé, da živi zaradi naše dobrosrčnosti.“

„Odpustimo mu!“

Od vseh strani, so se oglašale prošnje za milost in odpusčenje. V čast jim bodi rečeno — niti eden glas ni bil za smrt.

„Dobro tedaj!“ reče Slavčo.

In obrne se k Nedovki ter jej reče: „Žena Nedova, še danes zvečer pričakuj moža pri mizi... Dal sem ti svojo besedo... Zdaj pa prinesi predlanjsko kaplico ter natoči nam za srečno pot.“

Srečna Nedovka radosti niti ni vedela, kaj naj reče... Kar roke je poljubljala tem, ki jih je slišala prositi za svojega moža.

„A v bodoče naj tvoj mož modreje postopa, naj dela po človeško in se spo-

minja tega, da je Bolgar“ — opominjal je jo starejši.

„Da, da, od zdaj bo Nedo kot dobri angelj. — Boste videli da bo, povem vam, da“, reče žena hvaležno.

„No, kakor je rekel vojvoda: Prinesi predlanjskega, da se napijemo... Danes pa imate praznik sv. Petra.“

Nedovka odleti skokoma in za nekaj trenutkov so privlaili sodček triletnega belega vina bogataša Neda. In zdaj so jeli po vsej ploščadi piti; vmes pa so se pogovarjali ter si nazdravljali.

Zdelo se je, kakor bi bili srečni vsi, da so pomagali k dobremu delu.

XII.

Po tem dogodku je izginila četa, da ni bilo slišati več o njej.

Pravili so različne stvari. Jedni so trdili, da je šla drugam po svojem poslu; drugi so trdili, da so jo posekli do zadnjega moža nekje na vračanskem Balkanu; drugi so govorili zopet drugače. V resnici pa je bilo tako, da je Slavčo razpustil svojo četo in odšel se ženo na Srbsko ter se naselil v Njegotinu.

glavo v vroče cunje; Gretry in Schiller sta namakala noge v mrzli vodi; Hoffmann in Poe, velikana v grozovitostih in okrutnostih, sta bila velike množine opija; Coleridge in Quincy sta bila intelektualna pijanca; glasbenik Bellini je med komponiranjem moral jesti vroč krompir; Mendelssohn je ljubil sladkarije in ni mogel nikdar kaj prida komponirati, ako se ni prej najedel raznovrstnih slaščic; Wagner je moral živeti v največjem luksušu; Beethoven je bil cinik in zanikaznež; Malibran se je v največji ekstazi — valjal po tleh Praznoverje ženjalnih ljudi je istotako izvenredno. Voltaire je smatral za dobro znamenje, ako je slišal regljati žabo, takrat je bil vedno dobre volje; Hobbes ni veroval v Boga, a strašno se je bal hudiča; Goethe je imel vero v „hudo oko“; Aubrey se je bal hudega pogleda in bajnih zmajev; Paul de Saint-Victor se je bal tujih gostov; Barbey d'Aurevilly pisal je z več barv tinto na ilustrovanem papirju; Dumas stari ni mogel pisati na drugačnem nego višnjevem pastirju; Byron se je pa bal petka in prikazni.

Javna zahvala.

Zahvaljujem se čislani splošni ljudski zavarovalni družbi „Universale“ za vestno in natančno ugotovilo in izplačilo zavarovalne police na življenje moje hčere Eme, ki je umrla, po komaj osem mesečnem zavarovanju.

Gorica 17. nov. 1902.

Franc Marusig,

Josip Pavlin, Aleks. Trusnovitz,
priča. priča.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Za vsakega nekaj!!

dobi se v zalogi trvdke

I. Zornik, — Gorica

Gosposka ulica št. 7,

prva in edina slovenska trgovina za modno blago.

Najboljše, največje in najcenejše skladišče vsakovrstnega perila, srajc za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopic za telovadce, krasnih kravat v vsakem slogu, nogavic, rokavic, životnikov (modercev), solčnikov, pihalk, dežnikov, blusen, spodnjih kril, divnih okrasov za obleke, svil za obleke in bluse, vsih potrebščin za vezenje.

Priporočevalno najbolje kupovališče za g. šivilje in krojače.

Naročila za izdelovanje perila (za gospode), in modercev po vsakej meri in zahtevi izvršujejo se točno.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar,

Semeniška ulica št. 6,

ima bogato zalogo raznovrstnih

klobukov

ter toči v svoji krčmi

pristna domača vina

in postreže tudi z jako ukusnimi jedili.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

LASTNIK

KAVARNE „CENTRAL“

v Gorici na Travniku

si usoja slavno občinstvo obvestiti, da je postavil zraven obstoječih še en biljard in sicer na občno zahtevanje častitih gostov iz svetovno renomirane tvornice

Št. Martin v Parizu

Kavarniški prostori so tudi za eno sobo povečani in bodo ob mrzlih dneh vsi ugodno razgreti.

Kavarna poseda zraven ogromne izbirke najboljših likerjev, čez 100 različnih časnikov.

Za dobrohoten obisk prosil vljudno

F. Pečenko.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brislih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. št. 25,

(v lastni hiši)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petroleje v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanj po 5 Kg. na vse kraje.

Blag. gosp.

Gabrijel Piccoli,

lekar,

d vorni založnik Nj. svet. papeža v Ljubljani.

Potrjujem sprejem ste klenic Vaše tinkture *želo-dec*, katero moram najtopleje vsakomur priporočati, kajti rabim jo že od leta 1878. in zmiraj mi je kot izborna nekuhjoče zdravilo služila pri želo-dičnih in črevesnih bolznih.

Krmin, 13. maja 1897.

Miroslav Leitner
c. kr. davčni blagajnik.

Z uporabo Vaše izborne tinkture *za želo-dec* sem rešen skoro dve leti trajajoče želo-dične bolezni ter sem popolnoma ozdravel, kar z lakho vestjo potrjujem in to tinkturo za želo-dec le priporočam vsem, ki trpe na želo-dični bolezni.

Strasoldo (Primorsko) 6. marca 1898.

Karol grof Strasoldo.

Se prodaja v lekarnah v Gorici, Tolminu, Trstu, Istri in Dalmaciji po 30 vin. steklenica.

TISKA:

Časopise
Knjige
Diplome
Trgovske račune
Cenike
Vabila za veselice
Pisma s firmo
Razne etikete
i. t. d.

NARODNA = TISKARNA v GORICI

prevzema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela in izvršuje v moderni in okusni obliki po tako nizkih cenah da se ne boji nikake konkurence.

TISKA:

Tisk. za duhovnije
Plakate
Sprejemnice
Računske sklepe
Pobotnice
Razne posetnice
Poročnice
Osmrtnice
i. t. d.

Pisarniške in šolske potrebščine,

raznovrstni papirnati stvori

po najnižjih konkurenčnih cenah:

Molitvene knjige od — 24 v navgor
Žepni nožiči — 50 " "
Mošnički za denar — 20 " "
Tobačnice in smodčnice — 80 " "
Zavitki, kuverte 100 — 50 " "
Papir: pisemski 100 pol — 60 " "
" uraden bel 1000 pol 6— " "
" za maslo ovijati kilo 1:40 " "
" za cigarete 100 snop 2:20 " "
Posetnice s tiskom 100 1:20 " "
Tiskovine za duhovnije in županije po ceni „Narodne tiskarne“ v Gorici. —
P. s. Za povoljno postrežbo treba v naročilu navesti približno ceno. Itd. itd.

V Gorici G. LIKAR,

sredi Semeniške ulice proti Placuti 10.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti, kakor tudi kratkočasnih iger slovenskih „Marianic“ t. j. ličnih in trpežnih miz iz trdega lesu, ki imajo znotraj tro- ali štiridelno kegljišče z vrtenci in kegljavnično blagajno po najnovjši sestavi, za krčmarje, zasebnike itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Največja trgovina krojnega blaga

„Krojaška zadruga“

Gorica, Gosposka ulica št. 7

Priporoča se v to stroko spadajoče kakovosti blaga za bližajočo se letno dobo, kakor: volne, perkal, satin, batist, zephir svile, svile za prati, Voile de Lanie, Tennis, Oksford, pique luknjasti. Možka sukna po vsaki ceni v veliki izbiri. Nadalje ima bogato zalogo preprog, pregrinjaj, zaves, blaga za mobilje, platna, Chiffona, ruskega platna, Kneippovega platna, hlačevine, volnenih odev, kovtrov, srajc, bombaževin, žepnih rut itd.

Gospode opozarja na izborno perilo, katero se razprodaja 15% pod ceno, dokler je še zaloga.

Pod perilo spada sledeče: bele srajce z barvanimi oprsniki ovratniki, zapestnice, nogavice, srajce za hribolazce itd.

Vse po najnižjih in stalnih cenah!

Na željo se razpošiljajo vzorci poštne prosti.

Pri svetem Antonu Padovanskem

PRVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in neštivilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Čebelno-voščene sveče kilg. po 4-90 K

Priporočam se prečastiti duhovščini, slavnemu p. n. občinstvu. Sveče za pogrebe po zelo nizki ceni. Velika zaloga médu pitanec in navadni po zelo nizki ceni. Z odličnim spoštovanjem

J. KOPAČ,

svečar v Gorici, ulica sv. Antona.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade nata dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.
Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo «Gorice». Oglasi se računijo po petstvih in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Ustaja v Macedoniji in rusko-turška zveza.

Dosedaj nismo o ustaji v Macedoniji poročali obsežneje, ker se ni še znalo, da-li se ustaja razširi, ali da kmalu pomeha. Kakor so poročali časniki, se je imelo pričakovati zdaj to zdaj ono Zadnje vesti pa soglasno poročajo, da je stvar v Macedoniji postala silno resna. Ustaja da se širi od dne do dne in tudi Turčija, da se pripravlja na veliko bojno akcijo, ki meri na to, da ne le ustajo popolnoma uduši, namreč, da sploh iztrebi vse krščansko prebivalstvo v Macedoniji. V ta namen, da obstoji poseben turški odbor, ki nujno dela tozadevne priprave. Ta zadnja vest se nam pa zdi nekaj pretirana v očigled političnim dogodkom, ki se ravnokar snujejo na Balkanu.

V tem namreč, ko se raznaša vest, da se Turčija pripravlja na daljšo vojno, ter da namerava izročiti vodstvo vojne proti Macedoncem krvoločnemu Edhem-paši, ki je udušil tudi ustanek na Kreti, — v tem prihajajo iz diplomatskih krogov poročila o potovanju nekaterih evropskih vladarjev v Carigrad. Glasom teh poročil namerava ruski car po svojem povratku od obiska italijanskega kralja in papeža v Rimu priti v Carigrad, da obišče sultana, pri kateri priliki se poda tudi na obisk grškega kralja v Atenah in črnogorskega kneza Nikola v Cetinju. O tem nameravanem potovanju ruskega carja na prihodnje poletje se mnogo razpravlja v diplomatskih krogih in se tolmači kot znak prijateljstva med Rusijo in Turčijo, kar bi bilo zlasti dobrodošlo poslednji; ker dokler bi se čutila Turčija pod okriljem mogočnega zaveznika na Severu, tako dolgo bi se jej ne bilo bati da jej naprti kdo vojno makar radi anarhije v njenih evropskih pokrajinah...

Vest o potovanju ruskega carja v Rim, Carigrad, Atene in v Cetinje je v istem času porodila tudi kombinacijo, da se dela na obnove stare pogodbe med Rusijo in Turčijo, takozvano humkarselsko pogodbo iz leta 1833, s katero se zagotavlja integriteta in neodvisnost Turčije. Govori se, da je imel Veliki knez Nikolaj Nikolajevič nalogo, po svečanostih v Šipka-klanu, ko je obiskal Carigrad, o tem pogajati se s sultanom in porto. Bodisi pa, da so te vesti osnovane ali ne, gotovo ni brez velikega političnega pomena dejstvo, da

je bil Veliki knez Nikolajevič vsprejet v Carigradu s posebnim sijajem in da je bilo nasprotno tudi od carja Nikolaja v Livadiji posebno prijazno sprejeto sijajno poslanstvo sultanovo.

V Yildiz Kiosku prav dobro vedo, kaj se pravi imeti za prijatelja in zaščitnika mogočno Rusijo, zato ne opuščajo nobene prilike, da se utrdi vez med Rusijo in Turčijo. Zaradi tega sultan in njegova vlada ne nehajo zatrjevati Rusiji in tudi ne zastopnikom velikih in malih držav, da ima Turčija najboljšo namene, izvesti reforme v evropsko-turških pokrajinah, kakor jih zahtevajo vesile, ali da treba za to potrpljenja, in zlasti, pa da to ovirajo razni usianki... Samo da Turčija veže Evropi oči, povabil je sultan bolgarskega kneza Ferdinanda k sebi v Carigrad, da se z njim pomeni glede pomirjenja macedonskega ustanka. Bolgarski knez pa noče slediti sultanovemu povabilu, dokler ne vidi kako se razvijajo stvari v Macedoniji in na Balkanu sploh. Sestanek kneza z rumunskim kraljem pretekli teden v Ruščuku in na bojišču Plevne ter govori rumunskega kralja v hiši, v kateri je bival Osman paša za časa vojne v Šipkanskem klanu, — pa še osobito govorje proti obisku bolgarskega kneza pri sultanu. Ti govori jasno pričajo, da se Bolgarija in Rumunija za vsaki slučaj tesno oklepata Rusije, kadar bi ona hotela strogo nastopiti proti Turčiji za osvobodjenje kristjanov izpod turškega jarma. No, Rusija, kakor vse kaže, do zadnjega ne bode hotela nastopiti z oficijelne vojne proti Turčiji, ker hoče preprečiti usodne zapletaje na Balkanu in to zaradi njenih velikopolitičnih in dalekosežnih interesov v Orijentu. Njena namera je temveč, da z mogočno svojo besedo pripravi Turčijo do zahtevanih reform in naj bi jo tudi stalo velike svote denarja.

In denar je danes poglavitno vprašanje v Turčiji; denar je prav za prav jedini vzrok vse nesreče v evropsko-turških pokrajinah in denar je pravi vzrok krvavega ustanka, ki buči danes po brdih in gorah lepe Macedonije. Kajti neznosni položaj v Macedoniji prouzroča jedino le dejstvo, da turški uradniki od uprave v Carigradu ne dobivajo več nobene plače, ter da so prisiljeni ropati pri kristjanih, ako hočejo živeti.

In po kratkem in tihem razgovoru so pozivljali vojvodo od vseh strani:

„Vojvoda, vojvoda, bodi tako milosten, pusti Neda živeti.“

„Izpusti ga, izpusti ga,“ — klicali so drugi.

„Naj pride domov; naj vé, da živi zaradi naše dobrosrčnosti.“

„Odpustimo mu!“

Od vseh strani, so se oglašale prošnje za milost in odpuščanje. V čast jim ljudi rečeno — niti eden glas ni bil za smrt.

„Dobro tedaj!“ reče Slavčo.

In obrne se k Nedovki ter jej reče:

„Žena Nedova, še danes zvečer pričakuj moža pri mizi... Dal sem ti svojo besedo... Zlaj pa prinesi predlanjsko kaplico ter natoči nam za srečno pot.“

Srečna Nedovka radosti niti ni vedela, kaj naj reče... Kar roke je poljubljala tem, ki jih je slišala prositi za svojega moža.

Ako hoče torej Rusija mirnim potom storiti konec tem razmeram, odločiti se mora za to kmalu, kajti dogodki, ki so se razvili v Macedoniji, kriče glasno po rešitvi macedonske raje iz krempljev turških krvolokov.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Cerkna, dne 19. novembra t. l. (Volilni imenik. — Volitve.) Evo nekoliko odgovora na dopis iz Cerkna v „Soči“ z dne 12. novembra t. l., akoravno vemo, da jih resnica v oči bode. Dopis v „Soči“, kateri je s pravo korajžo bil koregiran še le v Gabrščekovi tiskarni, kjer poznajo toliko cerkljanske razmere, kakor moj čreveli. — govori precej samoblastno in seveda vse „resnično“, ako bi ne bilo do pičice zlagano in vzmišljeno o volilnem imeniku. „Reklamaciji bo kakor listja zdaj v jeseni“, tako pravi „Sočin“ dopisnik. Čudno, da je našo dolino in hribe tako hitro prvi sneg pobelil, da tistega „listja v jeseni“ ni nikjer videti. No, brez reklamacij pa res ni bilo. Slišal sem posredno a zanesljivo iz „liberalnega“, ali boljše „napetega“ taborja, da je znani ljubeznivi apostelj Andrej res nosil nekov listek papirja podpisavati „bodočim“ (???) starešinom, na katerih se je baje čitalo, „da naj slavno županstvo v Cerknem blagovoli izbrisati iz imenika okoličanske gg. duhovnike, ker ne spadajo v cerkljansko deželo“. Ha, ha, ha! Cerkljani imamo torej svojo deželo! Da res imamo cerkljani svojo deželo in sicer „deželo neverjetnosti“, kjer je doma nevednost in neumnost naših „liberalnih“ nazadnjakov. Ali ne spada to v vašo „deželo“ blamaže in puhloglavstva? Dalje so reklamirali, da nekega volilca v II. vol. razredu ni vpisanega, toraj da je izpuščen. Tudi pri tem se je pokazala predrznost in ob enem tudi zmešanost puhlih liberalčkov. Tu se vidi da niti svojih volivcev ne poznajo več, ali pa da ne znajo čitati, kajti dotični volilec je natanjčno in pravilno vpisan v volilnem imeniku. To je že prečudno! Imenik so doslovno prepisali v svrhu agitacij, a tega volilca so pogrešali v imeniku. No tukaj se vidi, kakšen bi bil imenik, ako bi ga liberalci sestavljali, ker še svoje volilce pri prepisu izpuščajo, a potem si upajo

minja tega, da je Bolgar“ — opominjal je jo starejši.

„Da, da, od zdaj bo Nedo kot dobri angelj. — Boste videli da bo, povem vam, da“, reče žena hvaležno.

„No, kakor je rekel vojvoda: Prinesi predlanjskega, da se napijemo... Danes pa imate praznik sv. Petra.“

Nedovka odleti skokoma in za nekaj trenutkov so privabili sodček triletnega belega vina bogataša Neda. In zdaj so jeli po vsej ploščadi piti; vmes pa so se pogovarjali ter si nazdravljali.

Zdelo se je, kakor bi bili srečni vsi, da so pomagali k dobremu delu.

XII.

Po tem dogodku je izginila četa, da ni bilo slišati več o njej.

Pravili so različne stvari. Jedni so trdili, da je šla drugam po svojem poslu; drugi so trdili, da so jo posekli do zadnjega moža nekje na vračanskem Balkanu; drugi so govorili zopet drugače. V resnici pa je bilo tako, da je Slavčo

reklamirati in v „Sočo“ to pisati! No, saj je prav, da pokažete ljudem kako ste neumni, ter svojo neumnost in predrznost enkrat tudi sami spoznate, ako ravno tega od vas ni pričakovati. Tako, gg. blamažari, sedaj ste pokazali, kako „nepravilen“ je bil volilni imenik! Da, Bog varuj naše ljudstvo pred takimi neumnimi kričači! Prej ste se bahali v zgoraj omenjeni številki „Soče“, da bo v volilnem imeniku petkrat preveč pogreškov, a sedaj sami lahko priznate, da vsi tisti, kateri ste v popolnoma pravilno sestavljenem imeniku iskali pogreškov, — da ste imeli petkrat premalo koles v slamatih glavnicah. Tako smo z imenikom končali za danes. —

Kakor se sliši in vidi se cerkljanski liberalci z vso silo pripravljajo na volilni boj. Govori se da jih navdušujejo in silijo k temu iz goriškega „liberalnega“ centra. Prijeli so baje tudi neko pismo od goriškega združbarja, v katerem pravi, da „ako sedaj ne zmagate, ni več upanja za našo stvar na cerkljanskem!“ No, mi pa pravimo k temu, da liberalčki že dobro vedo, da v Cerknem je vse upanje zastonj; kar jih še sili k temu je to, ker brez nemirov, združbarije in brez politike ne morejo živeti in ker nemajo družega dela. Govori se tudi, da imajo za prihodnje občinske volitve pripravljene velike svote denarja za agitacijo in podkupovanje, ter da je neki strojar v Otaležu sam obliubil v ta namen 100 goldinarjev. Tudi vaši stotaki ne bodo omajali prepričanja našega ljudstva! O tem bodite prepričani! Gospodom okoli „Soče“ v Gorici pa svetujemo že naprej, da naj se ne utikajo preveč v cerkljanske razmere, kajti spoznati utegnejo, da cerkljanski „liberalci“ ne delajo posebne časti narodni napredni stranki, in da se ne dožene pred svetom dokaz, da „gliha vkup' striha!“ Saj se čitatelji „Soče“ še dobro spominjajo v kakem tiru se je nahajal gospodarski voz naše občine, ko smo ga prevzeli mi in morali izvleči iz grdega blata. Saj je tudi „Soča“ svoječasno mnogo pisala o cerkljanskem „starem kopitu“, za časa ko se je naša stranka organizovala proti našim sedanjim nasprotnikom, kaj ni čudno, da so sedaj ravno isti ljudje, katere je „Soča“ prej pobijala, — sedaj njeni ljubljenci! No, ako še povem, da se bodo letos tukaj

Poprijel se je trgovine, in vsled svoje pridnosti in spretnosti je kmalu obogatel in dobil častno mesto med prvimi meščani. Po osvobojenju Bolgarske se je preselil zopet v domovino in zdaj je v R. — mirovni sodnik; in sicer eden najboljših. Zdaj zna vršiti pravičnost prav tako, kakor je znal prej sekati in streljati. Česa se pač človek ne nauči!

Še nekoliko besedij. Turki nikdar niso izvedeli poslednjega dejanja Slavčevega v Belem Melu, t. j. da je bil prišel tje o sv. Petru v vas, pa se udeležil hora; tajno je ostalo Tarkom, da se je tako srčno bratil z Belomelci.

Edini zlomiseln človek, ki bi bil mogel to ovaditi uradu, je bil Nedo. Ali ta je bil zdaj ves drugačen. — Vrnil se je bil še onega večera domov. Od tedaj pa se je kazal res pravega Bolgarja, kar so pričala tudi dejanja... In ko je bilo leta 1876. več vaščanov zvevanih ter odvedenih v Sofijo — ker so bili na sumu, da so podpirali čete narodnega budite-

LISTEK.

Hajduk Slavčo.

Bolgarski: Ivan Vazov.
(Konec.)

„Pusti ga, pusti ga, Slavčo! Za Boga te prosim, vsliši me, prosim te, Slavčo...“

In britko je zaplakala.

Vsi so tedaj za dobro umolknili. Vseh pogledi so bili vprti na Nedovko, ležečo na zemlji, pri vojvodovih nogah. Kdo bi bil verjel pred tremi meseci, da bo ošabna gospa Nedova poljubljala tla pred hajdukom Slavčom. In čudno — kruta osvetoželjnost je nekako oslabela. Pogled na tako ponižanje in grozno obupnost je izbudil v dušah neki novi, plemenitejši čut — na mesto razdraženega nasprotovanja. Ganilo jih je gorje Nedovke, ki naposled ni bila ničesar kriva in se ni bila pregrešila proti njim.

glavo v vroče cunje; Gretry in Schiller sta namakala noge v mrzli vodi; Hoffmann in Poe, velikana v grozovitostih in okrutnostih, sta pila v množini opija; Coleridge in Quincy sta bila intelektualna pijanca; glasbenik Bellini je med komponiranjem moral jesti vroč krompir; Mendelssohn je ljubil sladkarije in ni mogel nikdar kaj prida komponirati, ako se ni prej najedel raznovrstnih slaščic; Wagner je moral živeti v največjim luksusu; Beethoven je bil cinik in zanikaznež; Malibran se je v največji ekstazi — valjal po tleh Praznoverje ženijalnih ljudij je istotako izvenredno. Voltaire je smatral za dobro znamenje, ako je slišal regljati žabo, takrat je bil vedno dobre volje; Hobbes ni veroval v Boga, a strašno se je bal hudiča; Goethe je imel vero v „hudo oko“; Aubrey se je bal hudega pogleda in bajnih zmajev; Paul de Saint-Victor se je bal tujih gostov; Barbey d'Aurevilly pisal je z več barv tinto na ilustrovanem papirju; Dumas stari ni mogel pisati na drugačnem nego višnjem pastirju; Byron se je pa bal petka in prikazni.

Javna zahvala.

Zahvaljujem se čislani splošni ljudski zavarovalni družbi „Universale“ za vestno in natančno ugotovilo in izplačilo zavarovalne police na življenje moje hčere Eme, ki je umrla, po komaj osem mesečnem zavarovanju.

Gorica 17. nov. 1902.

Franc Marusig,

Josip Pavlin, Aleks. Trusnovitz,
priča. priča.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznicu
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Za vsakega nekaj!!

dobi se v zalogi trvdke

I. Zornik, — Gorica
Gosposka ulica št. 7,
prva in edina slovenska trgovina
za modno blago.

Najboljše, največje in najcenejše skladišče vsakovrstnega perila, srajce za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopic za telovadce, krasnih kravat v vsakem slogu, nogavic, rokavic, životnikov (modercev), solčnikov, pihalk, dežnikov, blusen, spodnjih kril, divnih okrasov za obleke, svil za obleke in bluse, vsih potrebščin za vezenje.

Priporočevalko najboljše kupovališče za g. šivilje in krojače.

Naročila za izdelovanje perila (za gospode), in modercev po vsakej meri in zahtevi izvršujejo se točno.

Anton Fon,
klobučar in gostilničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov
ter toči v svoji krčmi
pristna domača vina
in postreže tudi z jako ukusnimi
jedili.

Čebelno voščene sveče kilg. po 4-90 K
Za pristnost jamčim z 2000 K

Priporočam se prečastiti duhovščini, slavnemu p. n. občinstvu. Sveče za pogrebe po zelo nizki ceni. Velika zaloga médu pitanec in navadni po zelo nizki ceni. Z odličnim spoštovanjem

J. KOPAČ,

svečar v Gorici, ulica sv. Antona.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

LASTNIK

KAVARNE „CENTRAL“

v Gorici na Travniku

si usoja slavno občinstvo obvestiti, da je postavil zraven obstoječih še en biljard in sicer na občno zahtevanje častitih gostov iz svetovno renomirane tvornice

Št. Martin v Parizu

Kavarniški prostori so tudi za eno sobo povečani in bodo ob mrzlih dneh vsi ugodno razgreti.

Kavarna poseda zraven ogromne izbire najboljših likerjev, čez 100 različnih časnikov.

Za dobrohoten obisk prosi vljudno

F. Pečenko.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 **GORICA** Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevno pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. št. 25,
(v lastni hiši)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Znidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanj po 5 Kg. na vse kraje.

Blag. gosp.
Gabrijel Piccoli,
lekar,
d vorni založnik Nj. svet. papeža
v Ljubljani.

Potrjujem sprejem ste klenic Vaše tinkture **želo-dec**, katero moram najtopleje vsakomur priporočati, kajti rabim jo že od leta 1878. in zmiraj mi je kot izborna nekuhjoče zdravilo služila pri želodčnih in črevesnih bolznih.

Krmin, 13. maja 1897.

Miroslav Leitner
c. kr. davčni blagajnik.

Z uporabo Vaše izborne tinkture **za želo-dec** sem rešen skoro dve leti trajajoče želodčne bolezni ter sem popolnoma ozdravel, kar z lakho vestjo potrjujem in to tinkturo za želo-dec le priporočam vsem, ki trpe na želodčni bolezni.

Strasoldo (Primorsko) 6. marca 1898.

Karol graf Strasoldo.

Se prodaja v lekarnah v Gorici, Tolminu, Trstu, Istri in Dalmaciji po 30 vin. steklenica.

TISKA:

Časopise - - - -
Knjige - - - - -
Diplome - - - - -
Trgovske račune
Cenike - - - - -
Vabila za veselice
Pisma s firmo -
Razne etikete - -
i. t. d.

**NARODNA =
= TISKARNA
v GORICI**

prevzema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela in izvršuje v moderni in okusni obliki po tako nizkih cenah da se ne boji nikake konkurence.

TISKA:

Tisk. za duhovnije
Plakate - - - - -
Sprejemnice - - -
Računske sklepe -
Pobotnice - - - -
Razne posetnice -
Poročnice - - - -
Osmrtnice - - - -
i. t. d.

Pisarniške in šolske potrebščine,
raznovrstni papirnati stvori

po najnižjih konkurenčnih cenah:

Molitvene knjige od — 24 v navgor
Žepni nožiči — 50 „ „
Mošnički za denar — 20 „ „
Tobačnice in smodčnice — 80 „ „
Zavitki, kuverte 100 — 50 „ „
Papir: pisemski 100 pol — 60 „ „
„ uraden bel 1000 pol 6 — „ „
„ za maslo ovijati kilo 1 40 „ „
„ za cigarete 100 snop 2 20 „ „
Posetnice s tiskom 100 1 20 „ „
Tiskovine za duhovnije in županije po ceni „Narodne tiskarne“ v Gorici. —
P. s. Za povoljno postrežbo treba v naročilu navesti približno ceno. Itd. itd.

V Gorici G. LIKAR,
sredi Semeniške ulice proti Placuti 10.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stikalnice za vino in sadje vsake velikosti, kakor tudi kratkočasnih iger slovenskih „Marijanje“ t. j. ličnih in trpežnih miz iz trdega lesu, ki imajo znotraj tro- ali štiridelno kegljišče z vrtenci in kegljavnično blagajno po najnovejši sestavi, za krčmarje, zasebnike itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica,
priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Največja trgovina krojnega blaga

„Krojaška zadruga“

Gorica, Gosposka ulica št. 7

Priporoča se v to stroko spadajoče kakovosti blaga za bližajočo se leto dobo, kakor: volne, perkal, satin, batist, zephir svile, svile za prati, Voile de Lanie, Tennis, Oxford, piqué luknjasti. Možka sukna po vsaki ceni v veliki izbiri. Nadalje ima bogato zalogo preprog, pregrinjaj, zaves, blaga za mobilje, platna, Chiffona, ruskega platna, Kneippovega platna, hlačevine, volnenih odev, kovtrov, srajce, bombaževin, žepnih rut itd.

Gospode opozarja na izborno perilo, katero se razprodaja 15% pod ceno, dokler je še zalogo.

Pod perilo spada sledeče: bele srajce z barvanimi oprsniki ovratniki, zapestnice, nogavice, srajce za hribolazce itd.

Vse po najnižjih in stalnih cenah!

Na željo se razpošiljajo uzorci poštne prosti.

Pri svetem Antonu Padovanskem

PRVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in neštevilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.